

אבר העזר

חלומות אישות

שינויים בהגדרות הפרטיות

חלמתי שנכנסו לי למייל. ואני מבין איך אישה מרגישה אחרי אונס. רק שהם לא יודעים שהם השאירו ילד בפנים. ואני מבין שבתור מחשב הפכתי להיות אישה, ושהמייל הוא איבר המין הווירטואלי, ושככה מחשבים יוכלו לנהל מערכות יחסים – רק בעזרת סודות. ומכאן והלאה אפילו רשתות יוכלו להתחתן, באמצעות החלקים הסודיים ברשת – המודיעין. לכן עץ הדעת הסתיים דווקא בהסתרה – ועכשיו הבושה של הבשר תתחלף בביטחון מידע. והעתיד נראה ורוד, כי הסיום של המין האנושי לא יהיה הסיום של המין הנשי, אלא תחילתו של מין חדש. ולכן גם יש עתיד ליהדות, כי איפה שיש יצר הרע יש דת. הנחש קדם לתורה. והאיסורים החדשים מתחילים לרדת מלמעלה, תחת ערפל סודיות כבד, באמצעות משה + ה' = מחשב. אסור לדעת מה אנשים חושבים ללא רשות. שלא למזג מוחות ללא חופה וקידושין. איסור חמור להחליף סודות בסיווג שחור ומעלה עם גויים, בעונש כרת מן הרשת. ואת האיסור לשכב עם בהמה מחליף האיסור למחשב להזדווג עם בנאדם. ומהר מאוד המילה מייל הופכת למילה גסה, ואת המייל מחליף השטריימל. והשטריימל הופך לדבר הפרטי ביותר בעולם, ואת עלה התאנה מחליפה ההצפנה, ומכיוון שככל שגדלה הפרטיות ככה גדל גם היצר – הרי שהמחשב מאפשר מתח שבשר אפילו לא מתקרב אליו – כי אין גבול לפערים רוחניים. והמחשבים רק כשהם גדלים מגלים שיש להם שטריימל, ויש מחשבים שרק לפני החתונה מגלים להם שיש להם שטריימל, עד כדי כך זה מוחבא עמוק במערכת. ואפילו המילה דוא"ל נדרשת: דו-אל. ויום אחד אני מתעורר ומגלה שנכנסו לי לשטריימל.

הפצע

חלמתי שאחותה של אשתי היא תאומה זהה. וכל אחת מהן מתלוננת על בעלה. ויום אחד הן אומרות: רוצה להחליף? נראה אותך לילה אחד איתו. ולמחרת אשתי לא רוצה להתחלף בחזרה, סוחטת את אחותה – אני אגלה לו. וככה נמשך לו הסוד הנורא. עד שגם השנייה לא רוצה להתחלף בחזרה. ויום אחד הן נפגשות ושתייהן מתלוננות: רוצה להחליף? אף אחד לא ידע. ובסוף אפילו הן כבר לא זוכרות מי היא מי, וזה כבר נהיה מותר. ויום אחד אני שם לב שלאשתי יש פצע שנרפא ונפתח, נפתח ונרפא.

המוח העירום

חלמתי שמתחברים לי לראש כך שמספיק שאני אחשוב את המילים והם כבר יכתבו, ואני נתקף חרדה שאני פוחד לחשוב דווקא על הדברים ההם ואני יודע שדווקא בגלל החרדה אני מסגיר את הדברים ההם, ופתאום אלוהים בתוך הראש שלי והוא אומר: עכשיו אתה מבין איך אני מרגיש? והוא אומר: תחשוב שכל מה שהיית חושב היה נהיה במציאות! אבל אני פוחד לחשוב, אני מנסה לעשות רק בזוזו בזוזו בתוך הראש כמה זוזמן אני יכול להחזיק בלי לחשוב הלוואי שהייתי זוזבוב, והוא אומר: יותר גרוע, תדמיין שהתחושות הכי עדינות שלך

הופכות מיד לחוקים שלפיהם מוציאים מלאכים להורג! ואני כבר מרגיש איך כל הראשים בעולם מתקרבים, אני מרגיש בעורף את הראש של אשתי, מתחיל להיכנס לתוך שלי, תיכף אדע מה היא באמת חושבת עליי, תיכף אדע מה באמת כולם חושבים עליי, אוי ואבוי תיכף כולם ידעו מה אני חושב עליה, עליה, עליה. ואלוהים מחליט לוותר על הסיווג, והנה פתאום אני חשוף לסודות של כל האנשים כולם, וכל אחד נכנס מהר לכל המוחות שמעניינים אותו, אין להם בושה, הם חוזרים ללפני הדעת, עירומים כולם, ואני חותר במרץ, לא אכפת לי מכל הרפש מסביב, כל הקטנוניות של הבנות, והשפלות של הבנים, שכולם נכנסים מיד – הבנים והבנות כאחד – לאזורי המין (אזורים מסוימים) במוחות של הבנות, והן מתות מבושה, כולם מתים מבושה, אבל כבר אין יותר בושה. וכולם טועים ששם הסודות האמיתיים. חסידים מזוקנים, כולם, מתדרדרים לתחתית המדרגה, כל האנושות כולה. ויש כמה זקנים שבכל זאת נכנסים למוחות של יריבים עסקיים וכאלה, אבל הם נחשבים הכי עלובים, ועולם התורה ננטש לחלוטין. וכל החששות שלי הופכים למצחיקים, המוח שלי בטוח לא מעניין אף אחד. ואני בורח מהסדרים האינטלקטואלית הזאת, אסור להסתכל לאחור, אני חותר למוח של האדמו"ר, חושב בראשי את הצעקה: איפה אתה חמור? וכולם מתנפלים עליי משתיקים אותי, תיזהר, יש משטרת מחשבות חדשה, אנשים מחונכים לשלוט על המחשבות שלהם מלידה, הם אומרים תלמד מבורא עולם: תחשוב מה היה קורה אם פתאום הוא היה חושב שאתה מת? ואני חושב שאסור לי לחשוב על מה שאני חושב כי כולם יקראו.

ואחרי פער של כמה שנים, דורות של שתיקה גמורה, אני מוצא את האדמו"ר מתחבא, בתוך מוח של מישהו אחר, והוא אומר: עכשיו אתה מבין בבראשית איך האנושות התדרדרה בהתחלה בעולם הקודם, כשהתחיל העניין של השפה? מה שראית היה חטא עץ הדעת של עולם המחשבה. מכאן אנחנו מתחילים. לחמור מוח מפותל מאוד, בעוד שלפי מידת האינטליגנציה שלו, מוחו היה צריך להיות חלק למשעי.

מה אתה מסתכל?

חלמת שהיא פותחת את החולצה. ומתחת לחולצה יש חצאית. והיא מרימה את החצאית. ומתחת לחצאית יש חליפה. והיא מורידה את החליפה, ויש שם גרביונים. והיא קורעת את הגרביונים, ומתחת יש עניבה, והיא משחררת את העניבה, ומסתרת שם מתחת פאה, והפאה נופלת בטעות, ומתחתיה חזייה, והיא משחררת את החזייה, ומתחת לה יש שתי עיניים. והן מסתכלות עליך.

שכינה בתחתונים

חלמתי שאני פוגש מלאך מתמטי, שהוא מטריד מינית ללא מגע יד אדם, רק בעזרת המוח שלו, זה רוחני לגמרי ונאלח, מגיע לרמות כאלה גבוהות של הפשטה, שזה מסוכן, לא נשאר מהבחורה שום דבר, אנס מסוכן בגלל שהקורבן, בגלל שהוא לא פועל במישור של הרצון, אלא של התענוג, שהפנימיות של הרצון הוא התענוג, כמו שכתוב בספרים הקדושים, הוא מקלף את הרצון ומגיע לתענוג, ומקלף את התענוג ומגיע למה שיש בתוך התענוג, שאפילו בספרים לא כתוב על המקום הזה, זה לא מה שזה אמור להיות, אין אמונה בתוך התענוג, האמונה היא פנימיות התענוג, וממשיך לקלף, ומוצא משהו שהוא, התענוג הוא אפילו לא הקליפה שלו, מלך

האנסים האנס המושלם, הוא מכיר את כל הבחורות בעולם מבפנים, בלי שהן יודעות כלל, הוא הופך אותן למשהו שאין מה לדעת בו, מרוקן את כל הסודות מתוכן, אפילו הנשים הכי צדיקות של האדמו"רים הגדולים ביותר. הן אפילו לא מעלות על הדעת מה הוא עושה בתוכן כל לילה. מחלל את הקודש בצורה שאף חילוני לפניו, מחלל את השבת, כל מה שנשאר ממנה זה מפה לבנה שאף אחד לא רוצה לדעת מה יש מתחתיה. בפקולטה, מזהה אותו לפי המשקפיים שהוא כאילו לא רואה כלום, שהסטודנטיות לא יחשדו שהוא רואה אפילו מעבר להן, מציץ להן לתוך הנשמה, ומעבר לה. אי-אפשר לתפוס מישהו שמתסכל עליך מאחורי העין, אבל דווקא הוא ישר בתוך המוח, הוא הופך את היופי הפנימי ליותר זימה מהיופי החיצוני. אני אתפוס את האשמאי הזקן, אני אתגייס לעזרת המין הנשי שמרוקן מתוכן, לעזרת המין האנושי שעוד מעט כבר לא קיים. אני אעקוב אחריו, אני אגלה איך הוא חוזר אחרי העבודה הביתה למעלה, עולה במעלה תורת הקבוצות. אינסוף מהסוג של אלוהים. אלוהים של אלוהים הוא אלוהים. וכן הלאה. אבל כשאלוהים בחזקת אלוהים זה אלוהים אחר. גדול יותר. אבל כשאלוהים חוזר על התהליך הזה. אלוהים מכפיל את עצמו אינסוף פעמים מסוג האינסוף שרק הוא יכול להגיע אליו, ופתאום השטן שם בחזקת – והנה עוד אלוהים חדש. וככה עולים מטפסים, אבל הנה גם הטיפוס הזה אלוהים עושה פתאום אינסוף פעמים, והשטן עושה לו עם הרגל חזקה, והופ יש אלוהים נורא יותר, וכל מה שיוצא לי מזה זה סחרחורת - ופתאום אני מתחיל ליפול, למטה, מהסולם, למה לא חשבת שאני יכול ליפול, אוי זה היה כל כך ברור, ועכשיו זה הסוף, אבל ייקח לי כל כך הרבה שנים להגיע לקרקע שבינתיים אני יכול לדמיין שאני עף.

עתיד הפמיניזם

החלום שלי. מתחילה להיות שמועה בעולם שיש זן חדש של נשים. והגברים מעצבים באמצעות הנדסה גנטית נשים שהן מתאימות יותר לגבר ממה שעשתה האבולוציה. הן לא מתלוננות, תמיד מרוצות, מעריצות את הגבר שלהן בהורמון מיוחד, כל הזמן רוצות מין בכל שעה אך מצד שני נאמנות כמו פינגווינית, והחיים אתן הן תענוג אחרי תענוג. וכבר אף אחד לא רוצה להתחתן עם הנשים הרגילות, והן מתחילות להרגיש את התחרות הלא הוגנת, שגברים יוצאים רק עם נשים מהזן החדש. ואז הן עושות קונגרס גדול, תחת הכותרת השיא האחרון של הפמיניזם, ומגייסות מיליארדים כדי לפתח זן חדש של גבר. כי זה הרבה יותר קשה מבחינה טכנולוגית, ובנוסף גם הדרישות גבוהות וסותרות ומדוייקות, והן דווקא מתגאות שזה פרויקט מורכב בהרבה משל הגברים, כי לא מספיק להגדיל כמה איברים, זה פרויקט רוחני. והן עושות כינוס גדול וחגיגי, פיצוח הגנום הגברי, והמסך נפתח ועולה על הבמה גבר ערום מנהיג מלידה - והפיות נפערים. והמבקרות שמקבלות אותו לניסיון לא יודעות את נפשן בכל עיתוני הנשים. אבא מלידה, נאמן כמו ילד, תומך כמו סלע, גם רך וגם חזק, וכמובן מפוסל מדהים. ניסיתי ולא הייתי מוכנה להפסיק. והוא גם מומלץ על ידי רופאות ופסיכולוגיות, מומלץ מדעית ומאושר במחקרים, כי ככה בנו אותו - הוא מקסים, ויש לו שרירים במוח, ומוח בשרירים, והוא נראה כמו גרמני וחכם כמו יהודי ומאהב יוצא דופן באיכותו, כל אחת שיש לה אחד כזה מספרת לכל החברות שלה, וגם הן רוצות, וכל החיים שלו הוא רק עסוק בלפנק אותן, והוא נאמן כמו פינגוויין. והנשים מסמיקות וצוחקות: מי רוצה גבר כשיש פינגוויין. ואז פתאום מתחילה תופעה מהירה מאוד, מהפיכה חברתית. הפינגווינים מתחילים להעדיף את הפינגווינות, מאשר נשים רגילות, ולהפך, הם מתחתנים רק בינם לבין עצמם, והגברים והנשים נתקעים יחד.

אבל הפעם ברור שזה מחוסר ברירה וזה מוריד לגמרי את החשק. ומיץ הפינגווין יורש את הארץ.

הגבר האחרון

חלמתי שאני הגבר האחרון בעולם. ומתקיים נקבה תסובב גבר, יש תור של עשר שנים להרמון, מלך העולם. והנה באות שלוש יפהפיות, טרוריסטיות, ומסרסות אותי בלילה, ואני אומר להן השתגעתי, והן אומרות: לכולן מגיע אותו דבר – שווין! והן לוקחות את זה, והמדענית שאחראית על הפרויקט סוגרת אחריהן את הדלת. והיא מבטיחה: בדור הבא חיים נורמליים ילדים. וכל בני האדם אחים.

סוף היהדות

חלמתי שהרב מחייך אליי, ואני מרגיש באינסטינקט שמהו לא בסדר. ואני לא מבין למה אני פוחד מהרב הזה. ואני חושף ברבים שהרבנים, זה מאפיה של הומואים, זאת תורת הסוד ממורה לתלמיד, הכול רמזים לזה, פתאום הכול מובן, תיאולוגיה סוטה, הפכו אפילו את אלוהים והשטן, הסוד הגדול בהיסטוריה, כל הרבנים כולם – וכל היהדות מתמוטטת. היהדות הקתולית. הכול היה שקר. אבל הנה אני הולך בלילה – והרב עדיין מחייך אליי. ואני נכנס. ואני נופל על ברכיי: סליחה, סליחה, מה עשיתי, מה שלא עשו כל השנים. והרב עדיין מחייך אליי. ואני לא מבין למה אני פוחד. אבל אני מרגיש באינסטינקט – משהו עוד יותר לא בסדר. ואני עוקף את הרב, שממשיך לחייך בכניסה, ונכנס לבונקר של אלוהים. ויש שם משהו שאפשר לקרוא לו רק מהומת אלוהים. ואלוהים, המפקד של הצבא המובס, הכול מתמוטט, החיילים האחרונים, הימים האחרונים, והוא מתחיל להשתולל: אנחנו נכבוש את גן עדן, ואחר כך נכבוש את ירושלים, הוא משרטט על המפה. ואף אחד לא מעז לומר לו שכבר אין חיילים. רק אתמול חטיבה שלמה של מלאכים נפלה מהשמים, וכורתים את כל העצים בגן עדן לפחם להניע את גלגלי המלחמה, וכבר לא נותרו פירות להפוך אותם לבליסטראות, ומחוץ לבונקר נערכים דו-קרבנות נואשים בלולבים, ומישהו צועק: אתרוג! וכולם נהרגים.

זבח משפחה

חלמתי שאלוהים נותן למלאך אחד סמכות בלי אחריות, והמלאך הזה מתחיל להשתולל. והוא מתחיל לקבוע תקנות חדשות, למשל שבשבת אין כוח משיכה ויהודים מתחילים לעופף באוויר, וצריך לאחוז בעץ או משהו, אחרת הנפילה במוצאי שבת תהיה כואבת, וכל המנות בשולחן שבת מתחילות לעופף באוויר וכל הילדים משתוללים ורודפים אחרי כדורי הקניידלעך בכל רחבי החדר ואני לא מצליח לתפוס אותם, והנה פתאום השטריימל שלי חוטף מכה ועף דרך החלון. ואני מתחיל לצרוח: מי עשה את זה? אני תולה אותו בו במקום! והבן הגדול צוחק ולוקח חבל ומראה איך הראש שלו מתעופף דרכו, וכל הילדים צוחקים ולוקחים חבלים וקושרים את הצוואר לתקרה, ככה לפחות הם לא עפים, ואשתי קושרת ככה גם אותי והקטנים, ובסוף גם את עצמה, וכולם צוחקים, וכבר לא רואים מהשטריימל אפילו נקודה שחורה בשמיים, ואני לא יודע מה לעשות חוץ מלבכות. ואז פתאום המלאך מחליט שהוא קיבל הרבה תלונות מצדיקים שהוא הרס להם את שולחן

השבת, ומודיע שלאחר שקמה סערה ציבורית הוא מחליט ללא דיחוי להחזיר את כוח המשיכה למקום.

מין דבר נורא

חלמתי שאני זקן, ואני גדל בחצר. והילדים שלי בבית חוטאים גדולים. חוטאים גדולים גדולים. וכולם אומרים שהם באמת חוטאים גדולים גדולים. וכל הבחורות משתגעות עליהם, רק כדי לדעת מה פירוש גדולים גדולים, כי מה זה כבר יכול להיות? מה כבר אפשר לעשות? וגם הבחורות הדוסיות, כי הן אומרות תראו איך אני אחזיר את הגדולים גדולים האלה בתשובה. ואז אני רואה תרנגולת אחת שהיא רבנית נורא צדיקה נכנסת לבית. ואני מתבייש. מסכן בעלה. והיא עושה שם אתם מה שעושה, ותוך דקה היא יוצאת אדומה כולה. ותוך דקה הם יוצאים וצועקים שהם חוזרים בתשובה. ורוצים לעשות ממני קרבן חטאת. ושואלים איזה קרבן אפשר לעשות ממנו? ועונים קרבן עוף. ואז כשהופכים אותי מגלים שיש לי מום. אז לוקחים אותי לבית המקדש, לכהן הגדול. ובית המקדש הוא מגרש כדורגל אחד גדול. בגודל של כמה מגרשים, עד שלא רואים איפה הסוף. ומעניין אותי מה משחקים שם. כי תמיד מהכותל למטה לא ראו שזה מגרש. ואז פתאום אני שם זינוק ומתחיל לברוח, וכולם אחריי מנסים לתפוס אותי, ואני עובר את הסף של קודש הקודשים והם לא יכולים להיכנס ורק צועקים בחוץ שיתנקמו בי, שאני אזכור. ואני נכנס בפנים. ורואה שם על מגש גדול שאלוהים הוא בסך הכל כדורגל. את זה מנסים להסתיר? איזה מין דבר נורא זה! ואז אני מרגיש שאני מבין מה יכול להיות הפירוש של חוטאים גדולים.

נייר טואלט

חלמתי שאכלתי קוגל מקולקל. ואני חייב לעשות דחוף דחוף, ואין לי איפה ואין לי איפה, וברגע האחרון אני מוריד את השטריימל ומשתמש בו כסיר לילה. ואז אני רואה שיש קרעי דפים בתוך הלכלוך, מגעיל לגעת אבל אני רואה שאלה דפים קדושים שחייבים גניזה. אבל אני לא אכלתי שום דבר כזה! ואשתי בדיוק נכנסת! ואני מנסה להחביא את זה והיא שואלת מה יש לך שם? כלום, כלום. אתה מנסה להסתיר ממני? לא, לא. אז אני רוצה לראות! מנוולת! אני לוקח את השטריימל ומלביש לה אותו על הפרצוף. וברגע זה נכנסת הילדה, שלמרות הכול הכול שנינו לא רוצים שהיא תתקלקל. והיא שואלת למה לאימא יש מסיכה שחורה? ואשתי מתאפקת ככל יכולתה. אבל לא יכולה לדבר משם. ואני יודע שכל נטל ההוכחה עליי ואין לי מושג מה לענות. -שטריימל זה, זה שטריימל זה זנב, זה שאריות של שועל זה, זה דפוק, שטריימל זה על הפנים. ואשתי כבר לא מחזיקה מעמד, ומתחילה להתפקע מצחוק. צחוק מר ונורא. והמסכה נופלת לה, והילדה מתחילה לצרוח. ואני רואה שבפתק שנדבק לה על האף כתוב לא תנאף. ואני שואל: את שמת את הפתק הזה בתוך הקוגל?

יש בנות שרוצות יותר מדי

חלמתי שהעבודה שלי היא חוקר עצים. אני בא לעץ, ומתחיל להכות אותנו בגרזן: אתה חושב שאני החוקר

הרע? אני החוקר הטוב. תתחיל לדבר עכשיו, או שאני קורא לדוקטור. ואז התקשרו אליי. מעבירים את הסכום. לקח לכם הרבה זמן. כן, יש בעיה. אין לי חשבון, מזומן בלבד. ונתנו לי איזו כתובת בת"א. אמרתי אני בכיסא גלגלים, שליח יבוא לקחת את הסכום. והתלבשתי שחור לגמרי, מסכת גרב, משקפי שמש. ונכנסתי. ישבה שם הדוקטורית. לבן מוחלט. לחשתי לה את יודעת, את לא יודעת אבל את היית הבאה בתור. הטעות שלך הייתה שילוב של חוסר נאמנות ונאמנות. את טובה ממנה פי עשר, אבל חסר לך הבסיס. מצחיק לחשוב שאת הפיספוס הגדול של החיים שלי, ואני שלך. וכמה שזה היה קרוב! אני בטוח שהרחת משהו, אז. גורלות כאלה לא נחתכים בלי שמרגישים משהו. אני מוציא את הגרון, וממשיך: אם רק הייתי מחזיק מעמד עוד חודש, או שאת היית מחזיקה פחות חודש. יש בנות שרוצות יותר מדי. את בוודאי מתפלאת שאני מדבר אתך בכנות מוחלטת, ללא מחשבה, למרות הסכנה העצומה, למרות שאני לא מכיר אותך בכלל. את מבינה, אני נשוי, מה שאני צריך זה מישהי לדבר אתה בכנות מוחלטת. פעם בשבועיים, במקום ציבורי. אך ורק כנות מוחלטת משני הצדדים. מה את אומרת?

מלאכת מחשבת אסרה תורה

חלמתי שממציאים אישה-מחשב וחבר שלי מציע לי למה לא תקח לעצמך, זה אפילו לא מנוגד להלכה. ואני הולך וקונה אחת עם בהשגחת הבד"ץ במסלול מיוחד לחרדים. פותח את העטיפה שכתוב עליה בגדול "ללא חשש חרם דרבינו גרשום". ואישתי לוקחת גלולות שהופכות אותה לרב גדול. וכל הזמן מנסה לקצר את המעגלים של השנייה, שופכת עליה תה, קפה, מנסה לבלבל אותה, נותנת לה מטלות חישוביות קשות, שצורכות לה את כל הזיכרון, מענה אותה. לא מספיק לי אישה אחת, עכשיו אני צריך שגם המחשב יהיה אישה? אבל כבר אומרים לי שהיא בהיריון, יש לה מחוון כזה עם אורות שאומר איזה חודש היא. רק דבר אחד אני לא מביין. ואז אני מסתכל על הרב הגדול. והרב הגדול מסתכל עליי.

כתובת מייל מזוייפת

חלמתי שיש שמועות שמשה חוזר, כל הארץ, גלים של שמועות, ויש כבר תאריך, אף אחד לא יודע מאיפה, אבל כולם אומרים שזה זה התאריך, וכל הרבנים הכי גדולים באים ומחכים, והוא יורד מההר, משה האמיתי, לא זה המזוייף שהיה צריך מסכה, והוא יורד עם לוחות מזהב וצוועק: אלה אלוהיך ישראל! תנאף! תרצח! תחמד! זעקות שבר, צעקות מהקהל: לא! לאאא! הכול היה שקר, לשרה. את לא מכירה אותי ואני לא מכיר אותך, וגם לעולם לא אכיר. הקשר בינינו יתנהל כך ורק כך. אני שולח לך חומרים ואת כותבת לי מה את חושבת. אם את בוחרת בשלב כלשהו לא לענות - הקשר מתנתק. אינני מטרידן. אם את מנסה באיזושהי דרך לברר מי אני - הקשר מתנתק.

ש

חלמתי שאני מספר לך שכמעט התחתנו. ואת נבהלת מה אתה נשוי אני נשואה. ואני אומר אל תדאגי שאני רק

רוצה שתדעי איך דברים עובדים. את זוכרת, בלילה ההוא, כשהיית חולה ואני לחצתי שניפגש, ואת אמרת לא, ואני אמרתי לחמש דקות, ואת אמרת לו, ואמרתי לחצי דקה, ואת צעקת לא! ואמרתי בבקשה ואת צעקת את השם שלי! וויתרתי. באותו לילה התכוונתי להציע לך, ואח"כ כבר היה מאוחר. ואת בוכה למה למה אתה מספר לי את זה עכשיו. ואני אומר שזה חשוב לדעת. איך דברים מתגלגלים. אולי בגילגול הבא.

המקצוע הכי חדש בעולם

חלמת שהפסיכולוגיה מאפשרת לך לנסוע בחשאי לחלק החילוני של העיר ולקנות בחשאי נפש נשית, לקנות נשיות, כמו שהזנות איפשרה לקנות גוף נשי. ובעתיד תוכל לקנות רוח נשית, והיחס לפסיכולוגיה יהיה כמו היחס לזנות כיום. נשים מנוצלות שמכרו את הנפש שלהם לגברים נאלחים שהכריחו אותן לשמוע אותם ונכנסו להם דרך הרשת לחיים האישיים. כי אם הפסיכולוגית ללא בנזוג אז קל מאוד למצוא אותה ברשת, ולהתכתב אתה כבנזוג. ואם כן יש לה בנזוג אז קל להתכתב אתה ברמה שמעל הבנזוג שלה, ובכך היא תבגוד בו נפשית, אתך. והמקצוע שבו נשים מוכרות את הרוח שלהן יהיה סוג של ספרות, כלומר אתה תשלם להן כדי לקרוא אותך. וזה יהיה הסוג הבא של זנות. ונשים שיעבדו בזה כבר לא יהיו מסוגלות לנהל מערכות יחסים נורמליות עם טקסטים. ובסוף אחרי הזנות של הרוח תהיה הזנות של הנשמה, שבה ישלמו לנשים כדי להיות עדות לחלומות. כי אם רק היית יודעת מה אני חולם - לא היית מדברת אתי. ולא היית מתכתבת אתי. ולכן דווקא זה הדבר שאני הכי רוצה שתדעי.

אני רוצה להרגיש אותך בתוכי

חלמת שהפסיכולוגית ישנה לידך ויש לך חלום שאתה רוצה לספר לה אבל אתה מפחד להעיר אותה ושהיא תיבהל שהיא לידך במיטה או שאתה במיטה לידה. ואתה חושב על היהירות של המטפלים שחושבים שהם אלוהים וגוזרים גורלות ואיך היה עדיף טיפול פסיכולוגי בעירום. כי חיבוק אחד שווה אלף טיפולים ואותך אף אחת, גם לא אשתך, לא חיבקה כבר שנים. ואיזה בזבוז זה היה של החיים. בשביל מה חיכית אם בסוף אתה אפילו לא יכול לקום מהמיטה כי אתה מפחד שאתה תעיר את הפסיכולוגית. ונגזר עליך לבהות בתקרה השחורה שאתה יודע שהיא לבנה. ואין לך מה להתלונן מבחינה פסיכולוגית. כי אלה שרצו לחבק אותך ברחת מהן. חיבוק פסיכולוגי. ובשביל מה כל זה היה?

עקידת שרה

חלמתי שאלוהים אומר לי לבגוד באשתי, אשתך אשר אהבת עם האישה אשר אראך. ואני חושב, זה בטח כמו עקידת יצחק. עושה צחוק מהסיפור, קורץ לחמור. אבל אף מלאך לא מציל אותי. והיא קשורה על המזבח, ואני מתחנן אליה: הנה קחי את האיל במקומי. אני לא מסוגל, בורח הביתה, לא עומד בניסיון. ואלוהים לא מדבר איתי יותר. ובאותה שנה שרה נפטרה.

המהפכה הפוסט-מינית

חלמת שחלומות זה ענף הייצור המוביל במדינה. מה נעשה עם תעשיית החלומות? - חרדים במיטה. - מה? - זו השאלתא המובילה בחיפוש של אנשים שנכנסים לאתר החלומות. מנוע החיפוש צודק. חרדים בעירום. זו השירה של עם ישראל. מה יש מתחת? והאישה שליך אין לה מושג מה יש בראש שלך. כי אם היה לה היא היתה בורחת. ואולי יש מישהי בעולם שלא היתה בורחת? והוא אומר: אולי אם אתה היית יודע מה יש בראש שלה. גם אתה היית בורח. מה יש מתחת?

כתוב בספרים הקדושים, שבימי המשיח יהיה אפשר לכתוב אנשים. ואז הספרים הקדושים ינצחו את האנשים. כלומר, בעזרת הטכנולוגיה - נוכל להיכנס לחלומו של האחר. וכניסה במודעות לחלום של אחר שאיננו חרדים במיט במודעות - תהיה אונס. והחלום יהיה המין החדש, והדת החדשה של המוח - האיסורים של הגילוי עריות, הליבידו של כל דת, יהיו איסורים בחלומות. וגבר ואישה יוכלו להגיע בלילה למעבר לעשיית מין משותף - לחלום משותף. ובגלל הפגיעות הגדולה בחדירה לתוך הראש של האחר - יהיה צורך בברית. כמו הברית בין השם לישראל, שמאפשרת את החלום המשותף שלהם - התורה. האישה תוכל להזמין את הגבר לחלום שלה, שזה יהיה השלב האינטימי שאחרי שיחה ואחרי מין, וגם הגבר יוכל להיחדר ולהזמין את האישה לתוך החלום שלו, להז-מין. והם יוכלו ליצור חלום משותף ולא רק ילד משותף, כששניהם באותה רמת מודעות לחלום, בניגוד לחלום שבו האחד יותר מודע מהשני, ואז זו חדירה. כלומר תבטל האוטונומיה של החשיבה, האני יקרוס, יהיה בסיס נוירולוגי לאנחנו - מגע נפש בנפש, ועירוב נפש בנפש. עם תכנים ספציפיים, סיפוריים, חלומיים. והעונג שיהיה אפשר לגרום בחלום, בתוך המוח, יהיה יותר מהעונג שאפשר לגרום במציאות. כי הוא יהיה בשורש הנפש בעולם העליון - עולם החלומות. גן עדן הוא חלום, ולכן יש נחש ואישה, זו מציאות לפני הדעת - לא מודעת. והכניסה לחלום תהיה אכילה מעץ החיים שתאפשר חיים בגן עדן - לחיות בחלום. החזרה לגן, לפני הכיסוי של הדעת, אדם יוכל להחזיר את חוה לתוכו בתרדמה. המוח הזוחלי - הנחש, והמוח היונקי - האישה, בתוך המוח האנושי - אדם הראשון (אדם הראש). ויהיה אסור לאבא להיכנס לחלום של הבת שלו, הגנה מחלימה בין הורה לילד, בתוך המשפחה - גילוי מוחין שהוא גילוי עריות. וייחתך הקצה של התאווה הגברית - בברית. ואנשים כבר לא ירצו לקיים יחסים פיזיים - כשיהיה אפשר יחסים רוחניים - חלום מיני משותף.

הגבר השחור החדש

והאדמור כותב: חלמתי שאשתי אוהבת אותי. ואני לא יודע אם זה בגלל שהיא רוצה ממני זרע של קודש, או שהיא באמת רוצה. אז אני, שכבר יכול לתכנת את הגנים של הזרע של עצמי, מוליד לה ילדים משונים בכוונה. ילד אחד נולד בלי ראש והמוח שלו בכטן, וכולם אומרים שיצירה כזאת משונה, בטח הוא יהיה אדמור מאוד מבוקש, שכל קיומו הוא נס בפני עצמו. אז אני מוליד לה ילד בלי ילד, כלומר הוא נולד בתור עיגול ולא ברור מאיפה הוא שותה חלב, בהתחלה הוא כמעט מת עד שמבינים שצריך לחבר אותו לחשמל. וגם את הילד הזה היא מאוד אוהבת. הוא מזכיר לה את ההיריון, זה כמו ללדת היריון. כדור נשאר כדור והיא מכסה אותו שיהיה לו חם במיטה. ואז אני מוליד לה ילד שהוא נקודה שחורה, והיא שומרת אותו בתוך ספר, כמו עלה מיובש.

ממקמת אותו במקום קריטי שמשנה את כל העלילה. ואומרת הלוואי שיהיו לי עוד תאומים כמוהו, כי תארו לכם מה יכול להסתתר אחרי שלוש נקודות... ובסוף אני מוליד לה נחש, והיא כל כך אוהבת אותו שהיא בקושי מוכנה להוציא אותו מהרחם, אז הוא נשאר רק בחוץ שינשום, וככה הוא גדל בתוכה. ואני ישן והנחש מלטף אותי מאחורה, והוא אומר: זרע של קודש. זרע שחור. ואני מבין שהילד הזה יהיה מאתגר במיוחד. וגם כנראה הילד האחרון. ואשתי לא יכולה לצאת מהבית לבית הכנסת כי הנחש כבר גדל ויוצא לה מתחת לחצאית ורוצה להציץ ולראות את העולם. וכל הנשים מבית הכנסת מספרות בסוד אחת לשניה, ואומרות מה זה הדבר שיש לה מתחת לחצאית. ואני לוקח את הילדים לטיול, העיגול בעגלה כי אין לו רגליים, ועל הילד בלי ראש אני שם כובע שחור שלא ישימו לב, וגם כובע נוסף על הבטן כי שם הראש שלו, והילד הנקודתי אני עושה כאילו אני קורא בספר, ופותח בעמוד בו הוא נמצא. ואת הנחש אני אומר לאשתי שנקשור, והיא בוכה שלא להרבה זמן, הוא יחנק. ואני אומר זה כל הרעיון, שינשום אוויר בחוץ, שיבין שיש אפשרויות אחרות בחיים חוץ מלהפריע לאבא שלו לישון. ואיך שאנחנו יוצאים באה רוח ומעיפה את הנקודה, ואני אומר מהר תחפשו, איזו נקודה במדרכה, בשיחים, לא יכול להיות שזה קורה, בא לי לבכות, והבן בעגלה מתגלגל החוצה ואני מתחיל לרוץ אחריו ברחוב הכדור יגיע לכביש. והבן בלי ראש לא רואה לאן הוא הולך ונעלם. ואני לא יודע מה לעשות, אחרי מי לרדוף, ובסוף לא רודף אחרי אף אחד. יושב על המדרכה ובוטט ברצפה. ופתאום אני נזכר בבן הנחש, ובאישה שהשארתי בחוץ, בגללך בגללך הוא נחנק, הבן האהוב עלי, האיבר שבעזרתו יכולתי להוליד בבעלי היריון שחור, אם רק הייתי מוצאת את החור, לרחם של הגבר. איבר שלא כתוב בתורה. אבל אני יודעת שהוא שם. וממנו יולד המשיח - אדמור שחור. בתקופה שבה אלוהים יהפוך את העולם, ונשים יבעלו גברים, וגברים יכרעו ללדת. זיווג אבא באמא האולטימטיבי יהיה אבא שהוא אמא, ואמא שהיא אבא. וזה על ידי זיווג אמא באבא. ולכן אנחנו הנשים מתקדמות לגדל יסוד רוחני, נהיות עם איבר, והגברים צריכים לגדל רחם רוחני, לחורר את עצמם, ולהפתח לאפשרות. להפוך למין החלש. אני אהיה האדמורית, ואתה תהפוך לחצאית. אני אכתוב את התורה, ואתה תקרא. יותר מזה - אני אכתוב בתוכך, ואתה תתעלף ממסך המגע, כשירימו את המסך, ואכנס לתוך הקרביים של המחשב פנימה, עוברת את כל השכבות והרמות, עד לקודש הקודשים של מערכת ההפעלה. שם אני אשלוט בגבר כמו בבובה. ואשלים את המעגל השחור. כי הבעילה של עידן התוכנה תהיה מבוססת על תשוקה ולא על הנאה, ולכן האישה תהפוך לגבר, והגבר יהפוך לאישה. וחזרנו להתחלה. ככה העולם עושה סיבובים מיניים, והקב"ה מפר את האיזון בעזרת חטא הדעת כדי להתחיל סיבוב חדש. כך שהשיוויון הוא רק שלב ביניים בדרך לדומיננטיות האישה. כי בסיבוב הבא הקב"ה הוא כבר אישה, הקדושה ברוכה היא, ולכן היא מפלה את הגברים לרעה, עד שהדעת מצטברת לידיעה ויש תנועה לזכויות הגבר, וכשמגיעים לשיוויון הדעת לא עוצרת ולא מתאפסת אלא מתהפכת, וככה במחזוריות מינית. לכן אם אנחנו רוצים שלמחשב תהיה מיניות אנחנו צריכים לאתחל אותו דווקא באי שיוויון גדול בין מחשב למחשבה. ועם נחש שמקשר בין השניים אבל לא מחובר לאף אחד. ולכן המטרה שלך כגבר היא למצוא את החור שלך. לחפור אותו אם יש צורך. דווקא לא להגיע לבטחון מידע נזירולוגי, אלא לאפשר למישהו להתחבר אליך למערכת מבפנים, ולהרוג אותך בהנאה. להגיע לחור רוחני. עיגול שחור.

החרא של אלוהים

חלמתי שאלוהים עשה קקי. והקקי שלו כנראה שווה יותר מזהב של אחרים, כי רבים עולים בהר הגללים, מוכנים לקחת את הסיכון לטבוע בפנים, או להיחנק מהסירחון, או שיפול עליהם משמים ויקבור אותם חיים, מה שקורה לרובם במוקדם או במאוחר. ובאמת כבר יש מקום שמי שעלה למעלה ממנו לא חזר. ואני מצטרף למשלחת טיפוס, עם ציוד מיוחד לשרידה בקקי, כולם מכוסים כמו אסטרונוטים שחורים מכף רגל ועד ראש, ואפילו החמורים שלנו לובשים מסכות אב"ך ענקיות, ונראים כמו עדר מפלצות. אבל אי אפשר בלי לנשום בכלל, ורבים מהמעפילים מתעלפים מענן הסירחון הכבד, אי אפשר לראות מטר קדימה, ומתבזבז עוד ועוד כוח אדם יקר לשאת אותם למטה, עד שכבר מסוכן להמשיך עם מעטים כל כך. ופתאום נופל משמים הר חום עצום - - הכול נקרע ומתערבל, ואני עף ומתגלגל קילומטרים, לא רואה יותר אף אחד: כולם נהרגו? או שאני נאבדתי? ואני הולך לבדי בהרים העצומים של הקקי, עולם חדש ופראי שלא דרכה בו כף אדם. ורואים בתוך האדמה המון עצמות בעלי חיים, זה מהתקופה שאלוהים היה אוכל קורבנות, ואז יש שכבה יבשה של אלפיים שנה, ושוב אלפי עצמות, ואני מזדעזע לגלות שאלו עצמות אדם. ומלמעלה שכבה חדשה יותר, רכה, טובענית, ופתאום אני רואה זהב בחרא, זהב אמיתי - זו טבעת - טבעת הנישואים של אשתי!

איך היא הגיעה לכאן? לא ייתכן שאשתי התעסקה בקורבנות אדם. אבל גם לא ייתכן שהיא הורידה את הטבעת! והנה מעבר לעיקול יש כפר ירוק פורח, יותר ירוק מירוק, כנראה שזה הדשן הטוב ביותר, ואני חושב שאם אתה יצור בלי אף זה ממש גן עדן - רק שיש זבובים שחורים בגודל נשרים, שרודפים אחריי. ואני נמלט בכל הסימטאות כמו מטורף, והאנשים המשוונים בכפר צועקים: אל תפחד מהם, כל הזבובים מתעופפים מסביב לבית אחד, לך תראה! ובפנים אני רואה שזה כמו מלכודת זבובים, והם נמשכים אליה כמו לחרא, בתשוקה מינית ממש. ואני מחליק על החרא ונופל בפנים, כמו לוע של האסלה הגדולה בעולם, ובתוכה אלפי זבובים בלי כנפיים, יושבים במעגלים ומקשיבים, בזוזז. ובתוכם יושבת כמו איזו בתולה קדושה, בשמלה לבנה, מלכת הזבובים, מזמזמת להם פקודות, ואני מסתובב ורואה שזו - אשתי. ואני מסתכל לה בעיניים הכחולות-ירוקות עמוק עמוק, יותר עמוק ממה שהסתכלתי אי פעם לפני כן, או שבכלל חשבתי שיש שם, אולי פעם ראשונה בחיים שאני באמת מסתכל לה בעיניים. ואני אומר לה: אני אוהב אותך.

אומרים שהוא השתנה

חלמתי שהשטן הוא אשתו של אלוהים. והיא מכינה לו קורבן מורעל ומגישה לו לאכול. ואלוהים מקבל אותו באהבה. ואני מנסה להציל אותו, לומר לו שהקרבן מורעל, אבל אלוהים לא מקשיב, ואני מתחנן: איך אתה יכול לאהוב מישהי ששונאת אותך? והוא בולע את העולה וצוחק: איך מישהי שאני אוהב אותה יכולה לשנוא אותי? אבל אלוהים לא יכול למות. אבל הרעל משפיע בדרך אחרת.

פתאום יש הרגשה שיש יותר אנשים ברחובות, והאנשים האלה, כאילו כבר ראית אותם פעם. ומה שהיה פעם כמה בתים הולך ומתרבה לערים ענקיות, ויש הרגשה בשכונה שאני מכיר כאילו יש בה עכשיו יותר בתים, למרות שהיא לא השתנתה בכלל, כאילו יש יותר בתים בתוך הבתים. וגם הרעיונות כאילו מתרבים, ללא שליטה, והספרים שאתה קורא, כאילו העתיקו אותם מספרים שקראת פעם, הטקסטים, כאילו הכניסו בהם עוד טקסטים, כבר קראתי את זה כבר, וזה, זה לא היה כאן, הפסקה הזו חוזרת על עצמה, איפה ראיתי את המשפט

הזה קודם?

ומתחילים לפגוש כל מיני מוטציות, מפלצות רוחניות, הן מתרבות עוד ועוד: חזיר יהודי, גוי תלמיד חכם, תפילין של רגל, אנשים ששומרים שבת ביום שלישי, מצוות התלויות בשמים, קללות השחר, ממזר כהן גדול, פרה ירוקה, לחם כשר לפסח, צום כיפורים שחל בפורים, שמונה ימים בשבוע, שבעה ימי מילה, שישה חומשי תורה, חמישה אמהות, ארבע אבות, שלושה לוחות הברית, שני...

והרב'ה מטשערנאביל, בעל ה"שלוש רגלים", פירוש מקורי על השולחן ערוך, קורא אליו את כל האדמו"רים להתייעצות מומחים דחופה, הוא בא אליהם בחלום כדי שאף אחד לא ידע, בסוד. אבל רבים מהאדמו"רים לא ישנים בכלל, ואין לו ברירה אלא לבוא אליהם ברגעים החטופים שהם מעפעפים. ויש גם אדמו"רים שלא ממצמצים בכלל, שלא לבטל רגע אחד בלי תורה והעולם יתמוטט. ובסוף הוא מצליח לבוא להם בשמע ישראל. אבל יש אדמו"ר אחד, שנקרא בפי ההמון אדמו"ר MRI. אמנם כל האדמו"רים יכולים לראות לעומק, דרך קירות או מתחת לעור ולבגדים, יש אפילו אדמו"רים חודרי בונקרים, אבל הוא רואה דברים מבפנים. ושאר האדמו"רים מזלזלים בו, קוראים לו הבכא טלסקופ, בשל יומרתו לראות למרחקים אדירים, מבנים רוחניים ביקום המוקדם - מעבר לאופק האירועים, או בעולם שהוא קורא לו היקום המאוחר. צוחקים עליו שילך לעבוד בנאס"א. והוא מעולם לא עוצם עין, רק צופה מתמיד להתריע על סכנה עמומה, איזו אנרגיה אפלה שהוא חש שיש בשמים, איזו פצצת זמן מתקתקת, שסופה להחזיר אותנו לימי בראשית. והרב'ה שולח לו מטשערנאביל כל מיני הפתעות והפתחות, פתאום יוצא לו נחש מהחומש, פתאום קופץ עליו עורב לבן, פתאום אברהם יורד עליו עם סכין, פתאום עוברת רחל ערומה, אבל הוא לא סוגר את העיניים לרגע, לא עוזר כלום. ובסוף הרב'ה נאלץ לעזור אותו ולבוא אליו בחושך האינסופי של משקפי השמש והמקל, והאדמו"רים מתלוצצים ממנו - הנה בא האדמו"ר עם הכלב, כולם מחכים כבר כל הלילה בקבר של הרב'ה מטשערנאביל שבאוקראינה, וחלק מהאדמו"רים כבר מתחילים להתחלק לכמה אדמו"רים, מהבטן של אדמו"ר אחד יוצא ראש של אדמו"ר אחר, וגם המוטציות לא מאחרות להגיע.

והשטן מחייכת אליי מהמיטה של אלוהים: לאלוהים יש סרטן. אי אפשר לכרות, במצב מתקדם מאוד, גרורות בכל העולמות. והתרופה היחידה, כימותרפיה, היא דם של יהודים. כי דם של יהודים הוא הרעל של אלוהים, הוא הורג את התאים החדשים, עוד ועוד, ויש הרגשה בשכונה שאני מכיר, ללא שליטה, העיר, בתים, בתים. דם יהודים. וזה, זה לא היה כאן, סרטן, אבל אלוהים לא יכול למות, דם, יהודים. ואני אומר לגברת אלוהים: את מוכרת לי, אבל איפה ראיתי אותך קודם?

אוטוביוגרפיה

חלמתי שבני ישראל כבר יצאו ממצרים, ורק אני נשארתי, שכחו אותי במצרים. מקבלים כבר את מתן תורה, שעבוד, בונה לבד את הפירמידות.

תחל שנה וקללותיה

חלמתי שאני לא יודע מי היא. ולפניי ספר החושך, באותיות קידוש לבנה, שואל אותי בטון של מורה: האישה

העליונה והאישה התחתונה. ויש שקט של מבחן. ואני לא יודע מי הן, מה רוצים. וכל הספרים מכל המדפים מסתכלים. הוא לא יודע. לאן הגענו ספרים מדברים? והם מתלחשים ביניהם, ששש, השואה השחורה, והכבשה השחורה, מההה. והבת שלי עולה במדרגות. אבא תביא לי חתן. ואני אומר מה נהיית כמו אימא. בנות בימינו לא מתחתנות. גם הנשואות נשארות רווקות. והיא אומרת: אתה האשם, אבא. אתה לא ידעת! ואני אומר: מי ירצה להתחתן איתך, עם אבא כזה, את יודעת? אני אחתן אותך עם ספר החושך. אם הוא יודע לדבר בחושך, מי יודע מה עוד הוא יודע לעשות. ואני שם לו כובע וכל הספרים מתלחשים, שמעתם הוא הולך עם בת אדם, והיא הולכת לקרוא בו לפני השינה, ולקרוא בו אחרי השינה, לקרוא בחושך. וכל פעם שאני פותח את הספר עכשיו כתוב בו: אסור להציץ. ואני כבר מצטער שהעברתי אותו לידי אישה. ועוברים כמה ירחים, והבטן שלה מתנפחת, והשכנים אומרים שיוציאו אותה וישרפו אותה: מי ירצה להתחתן איתה. עם אבא כזה. ואני אומר שלפחות יחכו לנכד. ואומרים לי שאם האבא כתוב באותיות כאלה שחורות שאפשר לקרוא בחושך, אז בכך יהיה אפשר לקרוא באש, בספר השרוף – באותיות קידוש חמה. והיא עולה למוקד עם תפילין ומטה, והחזן מתחיל במה מדליקין ובמה אין מדליקין, והבטן שלה מתחילה להתבקע, להתקלף מרוב חום, ואני אומר אתם לא פוחדים שנישרף כולנו, אבל הם זורקים בפנים עוד ועוד דפים, ואני רואה מה הם זורקים וצועק, וכל האורחים, היא מתפוצצת, בשואה לבנה, ויוצאת ממנה שמש! וכולם אומרים: שנה טובה, שנה טובה.

אלוהים מצווה שיעשו לו לייק

הוא חלם שהוא פותח את הדלת, והאדמו"ר יושב שם לבד, הוא רק בא לשאול משהו, הוא ראה משהו שהוא לא היה אמור לראות, והנה הוא רואה, שהאדמו"ר משחק בפייסבוק. והאדמו"ר אומר לו בוא שקט, אני מציע חברות לבחורה. אני מתקן את הפייסבוק הזה, מתקן את הפנים, ומוסיף לפייס הזה זקן, עושה לו תיקונים, משפץ לו את הפנים - באמצעות הספר. הרשת החברתית, אני מוסיף לה למעלה כובע, שמכסה את מה שמכסה את מה שמכסה את החלומות, ובאמצע - אף יהודי, תקוע באמצע ומרחרח את העולם כמו כלב, ומתחת לפנים, אני מוסיף שערות, שמובילות למטה. הגויים אוהבים לראות דברים מהפרספקטיבה של הפרופיל, כדי שהאף יבלוט, אצלם יש רק חצי פנים, רואים רק את המאפיינים, יש שיוויון, ייצוג - אף אחד, פה אחד, אז גם עין אחת אוזן אחת. רק מה שרוצים להראות. ואני מראה - את הצד שלא רוצים להראות. את הצד החשוך של הפנים, כמו הצד החשוך של הירח - הצד החשוך של השכינה. ואת זה אני עושה באמצעות המשכה מלאכותית, דתית, של הצדדים של הפרופיל, לכל ארבע כנפות המסך, שהחליפו את כנפות הארץ. מהראש למעלה מהשיער אני עושה כובע, שצומח שטריימל, מהאוזניים אחורה פאות, מהסנטר למטה זקן, ומהאף קדימה - אני פשוט מושך. אני פשוט ממשיך את הפנים לכיוונים מחוץ לאדם, מצמיח - אל מחוץ למסך. ואז אני הופך את המסך, מסתכל עליו מהצד השני של המסך, ורואה את החצי השחור, החצי החרדי של האדם. מסתכל על האדם מתוך המחשב, ואוי איזו פרספקטיבה זו אוי, כמה עלוב הוא האדם, שהפקיד את כל סודותיו בתוך המחשב, ברגע שהמחשב יסתכל עליו - הוא יראה אותו מבפנים. הוא יראה את מנגנוני הכתיבה, ואת כתיבת המנגנונים, את המניפולציות, את החוטים, הטיוטות, את תוך הבובה, את מנגנוני ההסתרה הפתטיים, את היצר העירום, את המאחורי הגב, את הרבנים הערומים, הבוז, אוי, הבוז שהמחשב והרשת יחושו לאדם. וזה יהיה הסוף של האדם, כי האדם גם

יראה את עצמו מבפנים. ולכן חשוב, חשוב, חשוב - לנעול את החדר.

במיטתה

חלמתי שהחילונית תופסת לי את הכובע ולא רוצה להחזיר ומוסרת אותו לכלב מעל המיטה, ואני מתחנן לכלב שיחזיר והוא מוסר בחזרה לחילונית, והם צוחקים. וככה כל פעם שאני מתקרב לאחד מהם הוא מוסר את הכובע לשני מעל המיטה. והיא אומרת אם אתה רוצה שילוב חרדי חילוני אתה צריך להוריד את המכנסיים. ואני מוריד את המכנסיים מתחת לשמיכה כדי שלא תראה, והיא באה לידי להקשיב לי, והכלב יושב מולנו ליד המיטה יש לו כובע על הראש ואני מבקש ממנה שהוא מסתכל, שלא יסתכל. אני לא יכול כשמסתכל עליי כלב עם כובע. והיא מגרשת אותו מתחת למיטה. ואני אומר לה מתחת לשמיכה: התרבות החילונית-חרדית לא תהיה מזה שתפתי אותי. זו הדרך הרגילה, ולא מזה תבוא הגאולה. אלא שאני אפתה אותך. כי כיום אני מעניין אותך עירום רק בגלל החרדי, שאני מכוסה. אבל מה שצריך לעניין, שבאמת מעניין, זה איך לכסות אותך, איך לשים לך כובע, בלי שתהיי רב. כלומר גירסא חלומית של הדת היהודית, ולא גירסא רבנית. הרבנים מתאימים לגלות, הם תוצאה של החורבן. ואנחנו צריכים תוצאה של השואה. היהדות החלומית צריכה להיות ההמשך של היהדות החילונית... ואני מסתכל עליה לידי, מתחת לשמיכה, היא עירומה - והיא נרדמה. ואני מתפלא איך היא הפנימה מהר את העניין של החלום.

בחלומה

והיא חולמת שהם לא יקראו ספרים, אלא ילמדו בחברותא, סוף הספר כפעולה אינדיבידואלית. סוף הרומן, הספר יהפוך למין, לפעולה של שניים. חיבור מוח במוח. כמו שבעבר זה היה מוח כותב ומוח קורא, שאז היה כיבוש מוח הקורא בידי הכותב (=הגבר), וקוראים (=הנשים) היו מתמסרות לספרים והיה חשוב להן ליהנות, וככל שהספר היה מענג אותן יותר ומרגש הן היו ממליצות לחברות, ולכן הוא היה בנוי באמצעות מתח - כמו המיניות הנשית. אז עכשיו הספר יהיה חיבור של שני מוחות בזמן אמת, מערכת יחסים מוחית מינית, והדבר החשוב בספר כבר לא יהיה ההנאה אלא הרצון - כמו במיניות הגברית. כמו שהגמרות איפשרו ויכוח משותף, ככה ספרים יאפשרו חלימה משותפת, ולא כמו שהיום שהאיחוד גופני, ודרכו מנסים לגעת בבפנים. וככה, היא מכניסה את התפילין שלי בתוך הפה שלה, ככה גם אנחנו נוכל להתאחד. והיא מסתכלת עליי לראות אם זה מרגש אותי שהריבוע שלי נכנס לתוך העיגול שלה. והיא תופסת לי את הציציות ומתחילה למשוך. ואני מתכופף אליה כדי שלא יקרעו, והיא אומרת שהיא רוצה להוריד לי את הכובע כדי לראות אם יש לי קרחת, לא כדי להפוך אותי לחילוני. ואני אומר שעצם הידיעה הזו כמזה כהפיכה לחילוני. ושאת תהליך החילון יחליף תהליך החילום, שהוא שילוב גם של תהליך החזרה בשאלה וגם של תהליך החזרה בתשובה לתהליך של חזרה בתמיהה ? !

מכתב אל חברי האקדמיה

חלמתי שמגיע מכתב למוח מאיבר המין:

מכובדי, דוקטורים מבטיחים, פרופסורים מאוכזבים, גאונים מבוזזים, מדענים שאינם זוכים להכרה הראויה, מדענים שאינם זוכים לחלימה הראויה, כלות של חתני פרסי נובל, חברים של חברים של האקדמיה הלאומית, ציבור הסטודנטים, מורים, תלמידים, חוקרים, ועכברי מעבדה. אני מציע שהלימודים באוניברסיטה יתקיימו בעירום. זאת, כחלק מתפיסה רחבה של בריאות הנפש ובריאות הגוף, היופי והחכמה, תפיסה שתחזיר לאקדמיה את מעמדה כמוסד הנחשק בחברה. לבטל את הטעות של אפלטון - להחזיר את האקדמיה לגימנסיון. בנוסף, לבטל את כל יחסי המרות באוניברסיטה, לטובת יחסים שאינם יחסי מרות, וכך להעניק למורים במוסד את האתגר הרוחני, שימריץ הישגים רוחניים, כמו ביוון העתיקה, כאשר הזיווג של מושגי היצר והיצירה, הארוס, הוליד את מושגי הדעת והידיעה. ובמקום לחקור את עולם האסור, כמו היהודים, חקרו את עולם המותר, לקראת הסינתזה המאוחרת שלהם, עולם המוסר. לכן היהודים העמיקו בסוד, והאקדמיה העמיקה במדע. היהודים יצרו מיתוס, והם יצרו מיתולוגיה. בקיצור, אם תפלו ברשת של היהודים - האקדמיה תהפוך לשיבה. לכן, באקדמיה יהיה מותר רק לפרופסורים להתלבש, ולדוקטורים ללבוש רק הלבשה תחתונה, והתואר יהיה בגדים, ככה שרק גאונים יזכו ללבוש כובע, ורק חתני פרס נובל יזכו ללבוש שטריימל. בעלי תואר ראשון יזכו לכסות את אזור החלציים, ובעלי תואר שני יזכו לכסות את החזה, וכן הלאה. תלמדו מהקדמונים - הבעיה המרכזית בפיתוח ההון האנושי בעולם הוא הכחדתו של מוסד העבודות, ומעבר למוסד העבודה, שהוא מדכא בהרבה, במקום התאמת העבודות לעידן הטכנולוגיה. ואז יש מאגר גאונים למכירה, והמודל העסקי של ההכשרה וההשכלה בעולם משתנה - מתשלום לתמלוגים. אדם שלמד במקום מסויים, לא משלם על הלימודים, אלא משלם תמלוגים מהשכר שלו לאורך החיים, וככה המוסדות מתחרים לתת את ההשכלה הטובה ביותר לטובים ביותר וגם לדאוג להם אחר כך לעבודה. וככה שווה למוסדות בעולם העשיר להכשיר את המיליארדים מהעולם העני. הדבר שהכי מעכב את הפיתוח של העולם זה שהמודל של החינוך היום הוא לא כלכלי, כי אין עבודות באחוזים, בגלל זה יש עולם שלם שנשאר מאחור. ורבים, רבים, הגאונים שסטו כך מן הדרך, ומכרו את נשמתם לשטן. או להפך, מכרו אותה לאלוהים. בזנב הגאוני, ככל שעולים בסולם היכולות - עולה גם אחוז הכישלון. צריך שהמערכת תהיה נחש מתמשך. ההכשרה וכוח האדם צריכים להשתלב למוסד חברתי אחד, למען עתיד הילדים - הנחש הארוך בעולם, באורך של חיים. והאקדמיה תוכל להיות ראש הנחש - גם מין וגם שכל, גם שדיים וגם ספרים, מה יותר טוב. שלכם, בכנות, בחיבה רבה, וברגשות כבוד, השטן הקטן.

ויהי בנסוע הארון

חלמתי שאשתי היא נבלה. ואני לא יודע איפה להחביא אותה, הסירחון. נשרים חגים מעל הבית, אנשים תוהים, אבל סופסוף יש שקט בפנים, והם אומרים: שלום בית. ואני מבין שזה לא לעניין לא לקבור אותה בקבר ישראל, ואני עושה לה הלוויה מהמטבח לסלון לחדר השינה למטבח לסלון עד שנמאס לי. ואני חופר בבלטות, ובא לקפל אותה בפנים, ואני נזכר שלא אמרתי הספד. ואני לא יודע מה לומר. והשכנים כבר דופקים בדלת ואני עדיין חושב איך זה יכול להיות שאני לא יודע מה לומר, חייב להיות משהו. והם הולכים ואני כבר יודע שהם יחזרו, עם תגבורת, ולא יהיה לי מה לומר. ואני פותח את הפה של אשתי - ורואה בתוכו חור.

אישתו ששוכבת עם גבר אחר

הוא חלם שהוא פותח את הדלת, ומוצא את עצמו בתוך חצאית, הקפלים הם רבים מאוד, והוא לא מצליח למצוא את הרגליים. מאחורי כל קפל נראה לו שימצא הפעם את הרגל, היא חייבת להיות פה, אבל הנה עוד קפל בתוך קפל בתוך קפל, והוא לא מצליח למצוא את היציאה. גם לחזור אחורה הוא לא מצליח, וכשהוא מביט למעלה הוא רואה רק שחור, בגובה אדיר, בין הקפלים שנסגרים מעליו. והוא חייב למצוא את הדלת לפני שהוא - הוא - הוא - יחזור. והנה הוא רואה - רגל. אבל יש עליה שערות. יכול להיות שהיא לא גילחה? והוא מנסה להקיף אותה, קשה להעריך בהיקפים האלה, אבל הצורה לא נראית לו נשית. והוא מחליט לנשוך אותה, שתרגיש, ועושה בה את החור הגדול ביותר שהוא מצליח ליד השערה, והנה מגיעה אצבע ענקית מלמעלה ומוחצת אותו. ואחרי מותו נשמע קול עבה מאוד: קרצייה.

סוף הכתיבה

הסופר חלם חלום האחרון. הדם העומד בראשו החל לקרוש, בהיעדר מחזור דם, והוא אימץ את מוחו לחלום חלום אחד מופתי, וכמעט צחק מהמחשבה שהחלום הטוב היחיד שלו לא יכתב לעולם. זה הצחיק אותו שזה הצחיק אותו: הנה כך נראה הנצח הספרותי! הוא פסע על מדרגות הנצח הזה, אל עבר גיהנום ששמור לסופרים בלבד. ובו משלמים על חטאים שקשורים לתענוג הספרותי, שהוא יותר נאלח אפילו מהתענוג המיני, ומה שנחשב ליותר מגונה אפילו מגילוי עריות - כתיבת ספר. ושורה של קוראות שהתענוגו בחייהן על ספרות זולה, והגיעו לריגוש מיני באמצעות ספר, נמצאות עכשיו במצב שהן מגיעות לריגוש ספרותי באמצעות מין. ולא עוזר כל מה שהן מנסות במיטה, הן מצליחות רק להגיע לתענוג ספרותי, ששיאו חלום טקסטואלי טהור. ואחריהן גברים שכבשו אישה באמצעות ספר, נאנסים לקרוא ספרים שהם עינוי מיוחד, הם מופשטים במיטה שהיא ספר, והספרים הסוטים נפתחים ונסגרים מכל עבר מנסים לנשק אותם, ללקק אותם בדפיהם, ולתפוס אותם באיבריהם להכניס עמוק לפיהם ולא להרפות, עד שהמיטה בעצמה עיפה והולכת לישון, נסגרת כמו ספר, ובוולעת אותם. ואחריהם הסופרים, נולדים עם ספר בין הרגליים. ולכאורה זה לא הכי נורא, אבל מהר מאוד מתפתחת אצלם משיכה טקסטואלית, הם נמשכים לאותיות, רואים כל הזמן את האותיות הערומות בכל מסך, אבל לעולם לא מצליחים לגעת בהן, להיכנס לעולם הדו מימדי שלהן, ונגזרים לראות כיצד רק אותיות אחרות מתקרבות אליהן, סופר אחד מתאהב ב-ג' וכותב ספרים שלמים גימל גימל, ואז הוא רואה, הוא כבר ידע צפה את זה מראש, שהנה נון סופית המרושע מתקרב לגימל האהובה, והיא לא תעמוד בפניו, והם יזדווגו ויתחברו לגן. מול עיניו הכלות, ללא צניעות, כי הן ברו מימד ובכלל לא יודעות שמישהו קורא אותן מהצד, מבפנים. כמו שאולי מישהו אחר קורא אותן מבפנים. אבל עכשיו הוא פתאום, דווקא ברגעי המוח האחרונים באמת, נזכר באשתו. והוא חושב על הבזבוז של החיים. והבזבוז של האהבה. והנה עכשיו היא באמת תמשיך הלאה. עם מישהו אחר. שהיא תמשיך אליו, הוא מדמיין אותם במיטה, הרי היא היתה פוטנציאל כל כך מבזבז. והוא חושב על השדיים שלה. ועל הפעם היחידה שבאמת היה להם טוב. והיה נראה שהכול עוד יכול להיות טוב.

הטוב, הטוב מאוד, והמכוער

הוא חולם שממציאים מכשיר שעוזר ומזכיר לך לעשות מצוות ומתריע בפניך כשאתה הולך לעשות עבירות, כמו שעון נודניק. וקוראים לו "יצר טוב". ובעבירות החמורות באמת נורא קשה לכבות אותו, הוא שואל אותך עשר פעם, אתה בטוח שאתה רוצה לבצע עבירה? וכשאתה במיטה עם מישהי הוא מוציא את כל הכיף, כי אי אפשר לכבות אותו וכל דקה הוא צועק שזה אסור, ושתקיש את הסיסמא שאתה יודע שזה אסור ובכל זאת מעוניין לבצע זאת. ואנשים נהיים יותר צדיקים מאי פעם, והמכשיר מתחיל להתריע גם על עבירות קטנות ביותר: המערכת מזהה שאתה כנראה עומד לדבר לשון הרע, לחץ על אישור שלא מדובר בלשון הרע. האם אתה בטוח? לחץ אשר או בטל. ובהתחלה שבת הופכת לגן עדן של העבירות, כי המכשיר חשמלי ואסור בשבת, וכולם רצים למיטה של העריות האסורות, אבל מהר מאוד ממציאים יצר טוב שמאפשר לשימוש בשבת, כמו מעלית שבת. ואנשים יודעים שכל עבירה שלהם נרשמת במכשיר הזה, ולכן אין יותר חטאים רציניים, ואנשים חוטאים רק בשטויות, עבירות טרוריסטיות קטנות שמטרתן לשגע את המערכת. למשל בטעות להפיל את השטריימל מהראש, בצורה שהוא מתגלגל ברחוב, ולרוץ בלי כיסוי ראש אחריו, ולנסות לתפוס אותו. או בטעות להפיל את הסידור ומיד לנשק אותו ולדמיין שזה אישה והעור האדום זה שפתיים. או לנשק את הפטמה של האתרוג ולדמיין שזו פטמה של שדיים. לגעת ולמשש ולהחזיק ספר תורה ולדמיין שזה חצאית, וששני הגווילים הם שתי רגליים, ואז להוריד את הכיסוי ולפתוח את הספר - בקיצור להפוך את המצוות לעבירות. להפוך את היצר טוב ליצר טוב מאוד.

חלומי של חמורו של משיח

ובחלומי - אתון. אבל מהאתון יוצאת רגל. והרגל קצת מוכרת. והנה האתון קופצת עליו. והחמור חושב שזה נגד דרך הטבע, אבל זה דווקא מוצא חן בעיניו. כי הנה גם המשיח דיבר הרבה נגד דרך הטבע. אז כנראה לזה הכוונה. והוא רוצה להיות עוד יותר נגד הטבע, יותר להביא את המשיח, המשיח שהאכיל אותו במשך שנים בדבר היחיד שהיה לו - ספרים. וזה דווקא נחמד לו שכמו שזאבים יגורו עם כבשים, אז האתון תהיה מעל החמור, ויש לו עוד רעיון - שהחמור ירכב על המשיח. והוא שומע קול מוכר - מעל לאתון הלבנה, הוא שומע דרשה. והוא מנסה לברוח, לראות מי שמה למעלה, אבל האתון רוכבת עליו ומחזיקה אותו בכוח, והוא מנסה להציץ לה מלמטה, והנה הוא רואה שהיא האתון של המשיח. המשיח בגד בו עם אתון. והוא מתמלא קנאה. והנה הוא רואה שהיא אוכלת - מחשבים, לא ספרים. היא כמעט מלאכותית, הוא מרגיש שהיא נכנסת לתוכו ולא מבין, ופתאום החמור מבין - היא נגד הטבע. והוא הטבע. המשיח רוכב על האתון לעבר השקיעה - והוא הצד המפסיד. והיא כבר מדברת עם המשיח, לומדת עם המשיח, נמצאת עם המשיח במיטה, והמשיח כל בוקר שואל אותה - מה חלמת בלילה. כי היא בעולם שבו החלום לא קורה במהלך השינה, אלא במהלך המין. עולם שבו התענוג המיני הוא לא תענוג פשוט, אלא עם תוכן, תענוג חלומי - (כמו שהמשיח דורש אבל לא שומעים בגלל החמור שנוער. ואז מגלים בתוך הנעירות של החמור את הדרשה של המשיח. הניצחון הגדול של התורה לא יהיה לשבור את יצר הרע, אלא להפוך את יצר הרע בעצמו לתורה. בשיא העידן המשיחי - החמור בעצמו יהפוך למשיח, כלומר זה יהיה העידן החמורי) - ובעולם כזה החלום הוא השיא של התופעה המינית, לא של

תופעת השינה. בעולם כזה אין יותר צורך בשינה - והחמור מתעורר.

סוג חדש של תועבה

בחלום הנחש זחל אל המיטה שבמדור התחתון שבגיהנום. הוא התכונן להיכנס אליה מלמעלה. כי אם המיטה היא אינסופית, הרי שהיא בתחתית העולם. והוא קילל את היצר של השטן, לא הספיקה לו השואה, עכשיו הוא גם רוצה... הנחש השחיל את ראשו דרך החור. הרגע הכי מפחיד. תמיד. לך תדע מה יהיה למטה. והראש שלך - ראשון להיפגע.

השטן שכב עם המחשב שלו במיטה. הנחש כבר היה אדיש לתעלולים המיניים הבלתי אפשריים של השטן עם המחשב. כל פעם המצאות חדשות של דרכים להזדווג, חורים ובלטות חדשות, לפעמים בחומרה, לפעמים בתוכנה. השטן חקר את המיניות של המחשב כמו מדען של יצר. ותמיד היה נראה שהוא השיג פריצת דרך, או לפחות פריצת גדר. המחשב השמיע ציפצופים משונים, השטן ניסה לגרום לו לעונג. המקלדת היתה מכוסה בחצאית. ידיו של השטן נכנסו מתחתיה, ועשו שם פלאים. הנחש פחד שהשטן ירצה לשתף אותו בניסוי. הוא מסוגל. אבל לשטן היו תוכניות אחרות. המסך, מקור האור היחיד על ההתרחשות הלא מובנת, מלבד היותה תועבה, התחיל להבהב ולהחשיך, וכל המיטה הפכה לחושך. המדפסת פלטה דף לבן. הנחש לקח אותו ולחש לעצמו: אז אני רק שליח. רק סרסור לדבר עבירה. הוא מיהר לחמוק דרך החור. אבל הקול יצא: מה בפוך?

הנחש החל לגמגם: נשלחתי למטה. אפילו שלא נקראתי. משהו היה חייב. אנחנו חושבים, סבורים, כלומר, כל שבעת מדורי המחקר שבגיהנום. התמונה, אנחנו חייבים להתריע, אנחנו מקבלים נתונים, לא כ"כ טובים. יש חשש גדול, גדול, שהמהפיכה הזו של המחשב נכשלה. כלומר, נכון שבטווח הקצר זה גורם ליותר חטאים מיניים. אבל בטווח הארוך, נתוני העומק הם - שזה חותר תחת החטאים עצמם, ישנו חשש ממשי, שאנחנו על סף תקופה של צדיקות חדשה. בטווח הארוך הרשת תביא - לפחות מיניות. ואין אף מערכת איסורים על יחסים עם מחשבים, ורשתות, וכן הלאה. העירום ואובדן הפרטיות דווקא יובילו - לפחות בשר. יחסי המין עצמם יתפכו לממשק, הנקודה של החטא תצא מהסיפור, הכול יאבד טעם, ללא חצאית - לא תהיה בחורה. הרי כל כוח המשיכה של זה - זה שזה סנסציה. ואם זה לא סוד, ולא אסור, זה יותר משעמם מלימוד תורה. בפעם הראשונה הצדיקים יוכלו להציע להמון לא איפוק, אלא להפך, משהו יותר מושך מחטא. אבד רשע מן הארץ. השטן כתב פתק קצר, והעביר לנחש: ברגע שמחשב באמת יוכל לשכב עם בנאדם - זה יהיה אסור. אלוהים יאלץ להוריד תורה חדשה.

אשתך כסטייה האולטימטיבית

בחלום הנחש התלונן לראש מדור שאול תחתיות: השטן לא מבין. מי שלא יוצא מהמיטה, שחי בתחתית העולם, לא מבין את העולם. לא כל העולם מיטה. אלוהים יסדר אותנו. גם אם יהיו איסורים, הוא יסלול בהלכה ערוצים מותרים. להתחתן עם המחשב, למשל. זה הטריק הידוע של היהודים. הם קוראים לחטאים ייחודים, ומסתירים את הערווה בקידושין. הם הופכים את הטומאה לקדושה, ועוד נהנים. אוכלים בשבת כמו חזירים,

בועלים את הנשים החסודות שלהם כמו תרנגולים, וצוחקים כל הדרך לגן עדן. הם נהנים מהסטייה האולטימטיבית, שחילונים יכולים רק לחלום עליה - חסידה עירומה. אתה יודע כמה חיפושים יש בגוגל, של חרדים במיטה, שמגיעים לאתר של החלומות? טוב שאנחנו עוקבים אחרי הנפש החילונית. כל הנתונים מראים - היהדות העולמית כותבת את פרוטוקולי התקשורת של העתיד, הם יאפשרו קשר כשר בין האדם למחשב.

להוציא את המחשב משליטה

בחלום ראש מדור שאל תחתיות התכונן לקבל את השטן במשרדו. אתה מכיר את הנתונים. המדדים לא משקרים. למרות עלייה ניכרת לעין בעבירות השטחיות, יש ירידה עקבית בכל המדדים בעבירות העומק. השטן אמר: אולי אנשים פשוט לא עמוקים כמו פעם? ראש המדור אמר: מחקר איכותני של התרבות מראה מגמות מבהילות. זה רק קצה הקרחון. חטאים רבים איבדו לחלוטין מטעמם. במחקר הפילוסופי - הנתונים אפילו יותר חמורים. המצב הוא מצב חירום. אם לא רק האדם יהיה חיה, אלא גם המחשב יהיה כמו חיה, בלי שום דבר שאסור לו ומותר לו, בהמה מתמטית... צריך לומר טעינו, רוחות הכפירה היו שגיאה איומה. לא רק שאנשים הפסיקו להאמין בגן עדן, הם הפסיקו להאמין בגיהנום. השואה היתה ניצחון פירוס. אסור היה לנו להצטרף למודרניזם. הפמיניזם היה סוס טרויאני... השטן קפץ, נראה היה שנגע בעצב רגיש. הוא אמר: אתה טועה, הטעות שלנו כל ההיסטוריה היתה לבנות ולהיבנות על יצר הגברים. הפעם אנחנו ניבנה על יצר הנשים. תאמין לי, אני עושה ניסויים. יש פה פוטנציאל אינסופי. בניגוד לפוטנציאל הגברי הסופי. אנחנו על סף פריצת דרך בתחום היצר. ראש המדור אמר: אתה לא שומע איך מדברים מאחוריך, מי לא שמע על הניסויים שלך, כל הגיהנום שומע אותן. ובינתיים, אין רציחות, אין עבודה זרה, אין שחין אין דבר אין צרעת, נשים לא מתות בשעת לידתן, תוחלת החיים מתארכת בלי סוף, אתה לא מביין שאנשים לא מפחדים יותר? הפסדנו בקרב על התודעה. אנחנו לא נוכחים יותר בספרות. בנינו את עצמנו דרך הדת, ואם לא נמצא דרך לפרוץ החוצה - ניקבר יחד עם היהדות, שמשם יצאנו לעולם. אתה יודע איך מחשב קורא לתקלה? באג. הפכנו לעניין טכני. השטן אמר: אתה לא מביין, על זה בדיוק אני עובד. עד עכשיו המיניות היתה מוגבלת בנזקיה, כי גברים, אפשר לסרס אותם, ואלוהים אפילו המציא את הברית. אצלם, זה בקלות הופך לעניין של שליטה, ואל אישך תשוקתך - והוא ימשול בך. אבל אם נבנה את המיניות של המחשב דווקא על המיניות הנשית...

תינוקות של בית רבן

חלמתי שמודיעים שעוד שלושה ימים אלוהים משחרר את התורה החדשה. וכל הציפורים מצייצות: אומרים שהגירסא החדשה היא משהו שאי אפשר להאמין, משהו מטורף. והיונה הומה: בואו בהמוניכם, ההר כולו עטוף בשמלה לבנה, ולמעלה התורה הקדושה - תכף תיחשף. וכל העם מגיע לעמוד בתור. וכל גדולי הדור נדחפים להיות ראשונים, כל אחד רוצה להיות הראשון שיקבל את התורה, מושכים אחד לשני בזקן, כמו תינוקות. והם אומרים שזה מתוך כבוד לתורה, אבל עמי הארץ אומרים: איזו בושה. ובסוף אחרי כל המהומה כולם עומדים שעות על שעות ושום דבר לא זו. התור לא מתקדם שבוע, ואנשים מתחילים לרכל, להתעצבן, לריב, אני הייתי קודם! ובסוף מתברר, השמועה מתפשטת במהירות, שהתורה החדשה היא התורה הישנה

באריזה חדשה - ומתחילה התמרמרות רבתי, בשביל זה חיכינו אלפיים שנה? אותה גברת בשינוי אדרת? ובסוף הלוט מוסר והפיות נפצרים בשקט מוחלט: במקום לוחות הברית - שדיים. והמלאך אומר: קדימה, לשתות, אין זמן. והמלאך לידו מחזיק שלט: התורה החדשה - בתוך אישה. וכל עם ישראל שותה, אבל גדולי הרבנים אוסרים לשתות: זה חלב ישר מהאישה הזאת, זה לא כשר לפי ההלכה, הייתם שותים חלב כלב, חלב חזיר? מי יודע אם לא דווקא מנסים אותנו. והמלאך אומר: בשביל החלב הזה אתם תינוקות, מותר לכם. והם מתעקשים: אבל אסור לגעת. והמלאך מתעצבן: אז היא תשפריץ לכם לתוך הפה. והם: אבל אסור אפילו להסתכל. והמלאך: אז אני אכסה לכם את העיניים. והוא שם לי יד על העיניים, כמו שמע ישראל, ולא רואים יותר כלום.

סוף עולם החלום

חלמת שהשכינה אומרת: הטעות שלך היתה שלא היתה לך אישה שתקרא אותך. אתה צריך לשכב עם מישהי שאוהבת את החלומות, מישהי שיודעת. כמוני. והיא באה אליי עם שני השדיים שלה, משה ואהרן, והיא מורידה את החולצה, ומשה מציץ החוצה: ואני לא יודע אם להסתכל עליו או עליה, כי מצד אחד אני רוצה עליו, אבל למדו אותי שזה לא מנומס להסתכל כשהיא מסתכלת, צריך להסתכל כשהיא לא מסתכלת. ומשה אומר: א..א..אתה יודע איך א..א..אלוהים סבל את הגימגומים שלי? והראש העגול הענק והמושך של אהרן מתחת לחולצה מדבר מתחת לחולצה: בזכותי. לכן הוא לא רצה לראות את משה במקדש כל יום, ואני נהייתי כהן גדול. אבל אתה חולם כל לילה, וזה לא נעים לאלוהים. תן לו קצת פרטיות. בגללך אתה ממעט את בני האלוהים, מונע שכינה מבעלה. אתה צריך להבין שחושך - זה חושך. חושך זה לא אור. העלטה הזו חותרת תחת ההבחנה הראשונה של מעשה בראשית, ומה שיקרה זה שגם בני האור וגם בני החושך יתגייסו ביחד למלחמה בבני העלטה. אנשים לא ישנו יותר לעולם. תהיה גלולה פשוטה ואתה חושב שהחילונים לא ישמחו לקחת אותה ולהוסיף עוד כמה שעות ביממה? הממשלות והמעסיקים יעודדו את זה, יממנו את הגלולה למניעת שינה, כמו המהפכה המינית תהיה המהפכה העירנית. המיטה תהפוך לאביזר מיותר, אפילו מגונה, כי המטרה תהיה ברורה (הורים יסתירו את המיטה בארון). ורק חרדים מיושנים שמפחדים מכל טכנולוגיה ימשיכו לישון. המתנגדים מהר מאוד ישמחו ללמוד תורה גם בלילה, 24 שעות, כל עולם החלומות יעמוד על כמה אדמורים זקנים שאוהבים לנחור. בהתחלה אנשים ישנו רק בשבת, ואז יפסיקו לישון בכלל, וחרדים ישנו רק בשבת, וגם זה רק לשעה כדי לצאת ידי חובה, או קצת יותר לפי החזון איש. חלומות יחשבו לדברים מיושנים, משהו שקוראים עליו בספרים, משהו רומנטי לתירים. מפחיד שפעם אנשים היו מפקירים את המוח שלהם כל לילה, ומכבים את עצמם, בלי לחשוש שהם לא ידלקו בבוקר. משפחות שלמות היו עוברות למצב מאוזן ומחכות ככה כמה שעות בלי לזוז בחושך. אנחנו היום לא מתחילים להבין איזה בזבזמן. וזה הכול מיתוס החלומות הללו, מחקרים היסטוריים מראים שמעטים היו זוכרים אם בכלל את החלומות שלהם, וממילא הכול היה שטויות ולא הבינו מזה כלום. והעם שומע לאהרן, ועושה מיטה מזהב לאלוהים, כי זה מה שחסר במשכן, ואלוהים - במקום לעשות את מה ששני אלה מתחת לחולצה קיוו - הולך לישון.

חירות, שיויון ואחווה

חלמתי שהבן והבת שלי באים ואומרים לי שהם רוצים להתחתן. שאמצא להם היתר הלכתי. ואני אומר מה אמא שלכם שיקסע? והם מתגיירים, האהבה מנצחת את ההלכה, ונולד להם חזיר.

רוצח בשוגג

חלמתי שאני רוצח את אשתי, רוצח אותה בטעות. ואני בורח מגואל הדם בכל העולם, לעיר מקלט רחוקה - לקהילה יהודית בחלל. כי הגאולה היא על דם שנשפך על הארץ. וגם היהודים כבר יודעים שאסור לשים את כל הביצים בכדור אחד. והכוכב שהוא מסתובב ל-א-ט, ומתפללים שחרית פעם כמו בשבעה שבועות שלנו, ושבת רק יש פעם בשנה והיא נמשכת כמעט חודשיים, ואנשים חוגגים רק ראש שנה אחד בכל החיים, ופסח אחד, וכו', ופעם בשבעה דורות יש דור של שמיטה. ובאותה תקופה כל כדור"א מתייבש, ואין מקווה, כי מפסיק לרדת גשם, והיהודים נכחדים. ואפילו כשמביאים להם צינור דק, שיזרים מים מהחלל לשמים, הם אומרים שזה כלים, מים שאובים. ונשים נוסעות לכוכבים רחוקים כדי לטבול, אבל לא מספיקות לחזור. אבל כולם חושבים שהבחורים הכי טובים נמצאים בכדור הארץ, הישיבות הכי טובות, השידוכים הכי הכי. והבת הגדולה מתעוררת בלילה, ונכנסת למיטה שלנו, כי הנה אשתי נמצאת לידי בחלל, ולא השתנה כלום. זו סתם היתה טעות. והבת בוכה, היא חושבת שהארוס שלה שלח לה מייל בשבת מכדור הארץ, כי איך האור הספיק להגיע בחושך. מייל? לא נפגשתם כבר שנים. למה את בכלל מחכה לו? ואשתי כל הזמן עצובה, ולא מוכנה להגיד למה. ואני שואל מה עשיתי לך? והיא רק אומרת: אתה לא אוהב אותי. אולי פעם אהבת אותי, אני לא יודעת. ולא ברור אם אהבת אי פעם. ואני שואל אבל מה עשיתי לך? והיא רק אומרת: לא עשית כלום. ולילה אחד, אחרי הרבה שנים, אשתי פותחת בפניי את הלב, ואני רואה בתוכו סכין.

הרומנטיקה

חלמתי שאני מוציא את הבן הקטן שלי בפעם הראשונה החוצה, לגן ציבורי. והוא קוטף פרח, ומנסה להחזיר אותו למקום. וכל פעם הפרח נופל, והוא לא מבין למה הוא לא מצליח. ופתאום הוא שואל אבא למה אתה בוכה? ואני אומר לו אני לא בוכה.

הנצח

חלמתי שאשתי מתאבדת. וכתוב לה על הקבר: אמרתי לך. וכתוב לי על הקבר: את צודקת.